

EL RELLOTGE CATALÀ

L'hora catalana en el rellotge que medeix el temps amb el sistema dels quarts tradicional de la cultura de llengua catalana, un dels símbols nacionals catalans que identifica els Països Catalans

L'Ajuntament de Cardedeu ha estat el primer dels Ajuntaments catalans que ha instal·lat a la seva façana un rellotge que marca les hores amb el sistema dels quarts tradicional a Catalunya.

He anat a veure la façana de l'Ajuntament de Barcelona i no l'hi he vist. Al meu costat hi havia un grup de turistes, que d'haver vist l'original rellotge, s'haurien assabentat de l'existència de la cultura catalana. Una imatge identitària val més que mil paraules.

Són milions els turistes que visiten Barcelona sense assabentar-se que són a Catalunya. Només cal mirar les imatges de les postals que hi ha als quioscos de la Rambla, lloc turístic per excel·lència, per adonar-se'n. A les postals se'ls hi ha tret fins i tot l'escut de Barcelona amb els 4 pals catalans, cosa que no s'havia fet ni en temps de la dictadura de Franco. Ja no ens cal censura espanyola, hem renunciat a donar imatge de catalanitat. A algunes postals fins i tot hi podem veure que hi posa "Espanya" i no hi posa "Catalunya".

A les detiquetes dels productes fets a fàbriques que són a polígons industrials de Catalunya, hi posa el nom de la ciutat però no hi posa cap referència a que aquesta ciutat, com pot ser Barcelona, pertany a Catalunya. Només hi posen *Espanya*

Entre els recordatoris turístics que es comercialitzen a Catalunya, especialment a Barcelona i altres llocs com són museus i monestirs, es poden trobar toros i nines amb vestit flamenc andalús que han estat utilitzats per espanyolejar però no hi trobem castellers ni nines amb el vestit de "pubilla" que són representatius de la cultura catalana.

Renunciar als senyals d'identitat vernacle és com enterrar-se en vida. El rellotge de l'Ajuntament de Barcelona, la Capital de Catalunya, no marca les hores amb el sistema tradicional català. És un altre símbol català al que hem renunciat a donar-ne testimoni. Per què renunciem als nostres senyals d'identitat i els símbols i mites propis?. Quina mena de complexa autodestructiu estem patint?. Som víctimes d'una campanya desvernacleadora que vol dominar a la humanitat sota una realitat identitària falsa, tergiversada i buida de contingut?.

Hi ha un pacte de govern- em pregunto tot sovint, quan veig determinats fets i actituds de molts polítics catalans - pel qual el poder hispano-castellà de Madrid renuncia a la censura, a canvi de que el poder català o catalanista de Barcelona renunciï a la catalanitat?. Per què no s'explica en els programes escolars, la diferència que hi ha entre cultura vernacle i cultura colonial i la funció que les llengües en aquest procés?. Està clar que la llengua vernacle dels Països Catalans és la llengua catalana i que aquesta té els seus senyals i símbols propis que han de ser presents en el seu espai geogràfic natural.

Déu, llegim a la Bíblia, va distribuir els pobles per la Terra, cadascun segons la seva llengua i costums. Així, doncs, perquè no hem de posar la llengua i simbologia catalana al seu lloc?. Qui i perquè s'oposa a aquest ordenament nacionalista?.

Cal recordar novament aquelles quatre columnes simbòliques que el 1919 va construir Josep Puig i Cadafalch a la muntanya de Montjuïc de Barcelona van ser enderrocades el 1928 pel dictador espanyolista Miquel Primo de Rivera perquè eren un símbol català. A mi em sembla que s'haurien de aquelles quatre columnes, però també em sembla que cal restituir el rellotge català. Em sembla que cal restituir els símbols propis o vernacles de cada lloc per a restituir un equilibri que ha estat alterat de forma perjudicial per a les persones que volen viure-hi i realitzar-hi com cal fer-ho per a realitzar un pla ideal que alguns no dubten en qualificar de diví. Els símbols són el pont o la porta entre el món físic i el món espiritual.

Les grans metròpolis, com més universals es fan, més reflecteixen en el seu urbanisme els senyals i símbols de la seva pròpia identitat autòctona o vernacle. Londres, té un rellotge anomenat "Big Ben" que es visita per milions de turistes. Praga, la ciutat de Kafka, també té un rellotge típic a l'Ajuntament que es visita per milions de turistes. Per què no el pot tenir Barcelona?. Barcelona, hauria de ser un mirall que reflectís la catalanitat, així es faria una capital digna dels catalans. **El Rellotge Català** podria ser un d'aquests símbols. És un d'aquests símbols que cal restituir.

Pel que fa referència als immigrants o novinguts, jo crec que aquests símbols facilitarien la seva integració. Integrar-se vol dir "formar part de la totalitat" per mitjà de la particularitat natural que li correspon. Els símbols catalans ajudarien a tenir percepció de la veritable realitat; ajudaria a fer-los perceptible que són a l'espai de la catalanitat i no a l'espai de l'espanyolitat. La catalanitat és un espai cultural animat per un esperit infinit que necessita llibertat per a fer-se realitat; l'espanyolitat és un espai polític que té unes lleis i constitucions que condicionen la llibertat a l'obediència.

Recordo ara aquella vella ensenyaça cristiana: *La paraula vivifica, la llei mata*. Quan els catalans parlem, ens trobem tot sovint davant el mur d'alguna llei espanyola.

rellotge propi. **Per què no hem d'exhibir "el rellotge català" els catalans?**. La qüestió és: S'ha d'exhibir el rellotge català com a senyal d'identitat en els Països Catalans? Si la resposta és afirmativa... Perquè no ho fem?

Jordi Salat
E mail: josalort@hotmail.com